

F.V. 115.

X 2120672

Ze
3340

B. C. D!

Serius at serius

Curriculum

Vitæ pulcherrimæ,

Quam vixit, dum vixit

V I R

Generis antiquitate, Munerum dignitate, Itinerum
utilitate, rerum pulcherrimarum notitiâ,

NOBILISSIMUS DN.

Tonas Schönleben

In Langenrinn/

Hic FREIBERGÆ

9. Aug. A. C. 1582. natus

28. Nov. A. C. 1609. primavice:

24. Sept. A. C. 1644. alterâ Maritus:

26. April. A. C. 1625. Senator:

â Potentissimo verò Electore - Saxoniae

Joh. Georgio I. gloriosissimæ memoriae,

A. C. 1629. Decimator,

Post. A. C. 1631. Consul declaratus:

Duorum filiorum felix Parens,

A. C. 1658. d. 12. Febr. cùm expleffet

Ætatis annos 75. Menses 6. dies 2. horas 17 $\frac{1}{4}$

placidè denatus,

enarraturus

OMNES atq; SINGULOS

Quicuncq; aliqua ratione & statione

Huic nostræ metalliferæ Urbi

& præsent & profunt,

ut audire velint,

Humilitate & devotione

Qua potest, maxumâ

invitat

M. ANDREAS Beyer / G. R. & Symmysta

ad D. Nicolai C.

Stanno BECKERIANO.

B. C. D!

Lectori Benevolentissimo S. P. & Officia!

Ingularia planè & edecumata,
fuisse olim *Insignia*, & tantum non *divina Axiomata Senatus Romani*, *Ejusdemq; Capitum-Consulum*, Romanæ Historiæ conditores scribunt. Enimvero, ut *XII. fasces* prælatos cum illigatis securibus, & totidem *lictōres* antegressos prætermittam, *prætextam* purpuream non attingam, *Sellam* curulem, five *θεσνον ἐλεφάντινον καὶ χρύσειον*, five, ut *Venusinus* vocare amat, *Curule ebur*, & quæ portatur juvenum cervicibus, auream sedem non accersam, neq; *purpureos* à miniatis, quibus *Consulum* nomina inscribebantur, literis, ut videntur, sic dictos *Fastos* hîc evolvam, neq; *septem Processionum* s. *πεσόδων*, ut Græci vocant, meminero, regium quid spirabat, quod ludos non modo à *priscis ordinatos* ederent; sed & *novos instituerent*; datâ prius aliquandiu (nam postea Imperatores sumebant) consulari Majestate dignâ *supellectile*, scribis, librariis, apparitoribus, mulis, tabernaculis, ipsis in bellam ituris, *administrarent bella*; post *jus*, quod habebant, *Comitiorum centuriatorum creandorumve Magistratum*, *Fastos* referant, h. e. annum inchoarent & panderent, *annorum differentias* notarent, & quod sic anni à *Consulibus* computabantur, *Nomina* ipsorum *toto terrarum orbe* volitarent, stante Rep. *sumptus annuos* five census civitatis in forô hasta positâ *exigerent*, consularis altæ *senectæ* præferretur, neq; post consularatum depositum omnis honos extingveretur; sed *consulares* appellarentur, *nummi ex S. C.* in *Consulum* & familiæ ipsorum honorem *cederentur*, vitâ & munere defunctorum *laudes in solenni panegyri ebuccinarentur* ac *statuæ ponerentur*, &c. Prout olim prolixius has & alias *Consulum Dignitates* proposuimus (*Dissert. de Consule Romano* c. 5. & 6.) Nunc vero bonâ, ut speramus cujuslibet gratiâ repetimus, tum, ut ostenderemus *Magna munia magnis honoribus digna* ab antiquis meritorum dignis æstimatoribus esse habita, & etiânum esse habenda, deberiq; haut vulgarem honorem, si non alia re, *certò tamen non dissimilibus nomine Viris, aliisq; alio quoq; nomine de Rep. bene meritis*. Dici namq; non potest, quàm libenter propositio virtutibus præmiò laboretur, ornamentis honorum imitatio incitetur, virtus æmula exemplò honoris alieni alatur, & posterî ad Majorum legenda vestigia h. e. simili diligentia bene de republica merendum instigentur: Tum deniq; ut *hujus nostri propositi* æquorum & meritorum censori redderemus rationem. Nimirum, aluit *Celeberrima hæc nostra Freiberga superioribus & huic Reipublicæ satis periculosis annis fere multos*, inter alios quoq; *Senatorio & Consulari nomine egregie de se meritos viros*, quorum cum *funebres Laudationes*, nescio quo fato lucem videre hætenus non potuerint, simul ipsorum memoria apud posteros visa est maximam esse passam jacturam; Idem ne plane eveniret *duobus inter Laudata Urbis nostræ Decora*, nimirum *duobus Consulibus generis antiquitate Nobilissimis, variarum rerum usu, prudentia & consiliorum felicitate ac dexteritate Clarissimis, Dnis Jonæ Schönleben & Sig-mundo Hornio*, illius in Consularatu Successori, relictis cæteris facun-

facundiori & exercitatori ingenio, *hæc duo veluti majora inter minora sidera,* quâ pro hebetudine mentis oculorum possem, contemplanda imprimis mihi semper visa sunt, semper quoque *clariora, quam ut appropinquare* possem, deprehensa. Rariores tamen dotes iterum ac singulares, quas posteritas admiretur & æmuletur, virtutes, resque posteritati quoque non solum præsentis ætatis memorabiles, tanquam nullas aut vulgares voluntario silentio transmittendas, literis haud committere, in Manes optimos injuriosum itidem visum est. Celebris quidem Eorum fama, quemadmodum non intra Urbis nostræ muros se continet, sed pridem hos terminos transgressa longius protulit sedem, plurimis beneficiorum, acceptorum tenacibus passim locorum animis inhærens; sic statim quidem emori non potest, vel ideo diutissime mansura, quoniam nihil supra verum effert: ast infida tamen mortalium memoria, nisi fidis custodibus, h. e. literis commissa, opinione citius deserit optimè meritos, raro ad extremum vitæ superest coætaneorum integra, cum ipsorum spiritu solvitur fere tota, apud exteros vel confusa errat vel plane interit. Enimvero narrationes per vivos propagatæ, quantumvis nihil falsi admisceant, plerumque tamen aut imperfectæ sunt, aut incertæ videntur, cum præsertim jam ad nepotes per avorum ora transfierunt, fidem domestici testimonii solum præ se ferunt. Nobiliter atque ære perennius *Bigæ Laudatorum Virorum* monumentum excitavisset, *Illi quidem, facundiæ maximus Orator & Concionator B. Dominus Sebastianus Godofredus Starckius, SS. Theol. Doctor celeberrimus, hujus Urbis Pastor ac Ephorus optimè meritus; Hujus autem frater ætate major, Archidiaconus, senio & munere maximè venerabilis, Alteri, si, quibus post obitum exornârunt, funebres Panegyricas posteritati æquè commendare, atque præsentibus approbare, per fata potuissent: Aut tum temporis si quis, aut post, ingenio cum divite, tum excellenti confusus, seu felicitis poetæ copiosissima venâ, seu divini Oratoris consummatissimis numeris, seu historici circumscripti gravissima simplicitate maturius æternitatis tabulis inseruisset Viros, qui sic vixerant, ut non debuerint mori, & mortui sunt, ut æternum superesse memoria virtutum earum debeat. Sed cum in hunc usque diem, neminem extitisse doleant mecum Clarissimi Viri, præter nobilem forsitan hujus nostræ *Freibergæ Historicum & Polyhistorum DN. Andream Mollerum, Medicinæ Doctorem & Physicum famigerabilem admodum,* qui nec omnes tamen utriusque Virtutes, nec totas attigit, sed communes quasdam cum aliis, tum in exornanda patria tum defendenda; nec etiam debuit, toti urbi intentus, non uni, aut paucis; non semel suffusum rubore pertæsum, est cum in dicendo imbelliæ, tum, quam solum non ignoro, ignorantia pœnitendæ plane, quæ & me meo modulo ac pede mensum audere, aliquid & conari post tot doctissimos Urbis nostræ, hujusmodi & majori non dispares oneri Viros absterruit. Nullius enim eruditionis, quæ non infra mediocritatem posita sit, mihi conscius sum, nec si spectem eloquentiam, in apertas sermonis Veneres abditosque sententiarum stimulos, quibus ingeniosorum hominum solertiam delectem, me natum sentio & fateor; neque tamen propterea ab omni recogitandi & recognoscendi ejusmodi munus plane abegit animum curiositate, quâ sunt plerique, qui ad rem sunt ineptissimi, neque ex eodem omne meritorum æstimium & virtutis exturbavit. Est etenim omnino quædam in animis etiam infimæ & meæ sortis magnæ virtutis admiratio impressa, quæ quid deceat non plane ignorat, pietatemque*

me-

Le 3340 JK

meriti religione pignerat ac obstringit, meamq; nunc ad onus humeris majus non plane invitum abripuit, simili meritorum religione, tum in Remp. hanc celeberrimam, tum in singulos immortalium, quorum habeo conscientiam, & partem bonam mihi meiq; reverenter agnoscendam profiteor: Ut enim nil dicam de *b. Hornio*, cui post Deum me nimium quantum debere nunquam inficias ibo; Sunt *b. Schönleben*, utriusq; quod mire ris, ex asse paternarum h. e. egregiarum virtutum heredis-Filii Cognatorumq; in me plane singularia & tanta merita, ut majori sive oneri sive muneri collum submittere & succumbere non verear tandem. Statutum itaq; apud animum est periculum facere, quid humeri valeant, quid ferre recusent, sedetq; mens, non disvadentibus, quorum interest, Maximo apud nos Viro de Urbe non minus nostrâ, quam de vivendi ratione & necessitate apud nos, h. e. re metallica insigniter merito, ubi *B. C. D!* primus post 12. Februarii, qui *b. Schönleben* annis abhinc viginti duobus emortalis fuit, sed conventuris non satis aptus, adeoq; hinc sequens dies reluxerit, Ejusdem pulcherrimam Vitam, quam vixit Cognomini congruam, descriptam dare solum modo, si materiam spectaveris, ingenui narratoris, si perpenderit stilum, scriptoris simplicis, si animum æstumaveris, hominis grati nomine contentus. Qui salubre imprimis atq; frugiferum esse credunt, quod optimi quiq; putant, clarorum Virorum exempla proposita præter oculos intueri assidue, ut quorum virtutes recensentur, & actus imitatione exprimantur; Nos nec præter rem, nec receptam consuetudinem esse facturos dicent, si tam Singularis Viri Vitam breviter ab initiis repetamus, & honorificâ sua, quam precibus exorata volumus maximis, instante die Veneris, finitis Sacris matutinis testabuntur præsentia, sibi non displicere, bene mereri velle de illo, qui nunquam male de hac nostra mereri voluit, hoc est, de *nostro Schönleben*. Cujus Fautores ac Patronos pariter atq; Admiratores & Cultores, qua possum observantia invito maximâ, pollicitus quicquid redhostimenti locô in meâ fortis cadere potest hominem, semper paratum nulli D. D. defuturum. D. inter varias occupationes, Freibergæ 10. Febr. A. P. C. N. clō Ioc LXXX.

107

MC

X 2120672

F.V. 115.

Ze
3340

B. C. D!

Serius at serius

Curriculum

Vitæ pulcher

Quam vixit, dum

V I

Generis antiquitate, Munerum

utilitate, rerum pulcher

NOBILISSIM

Tomas

In Lang

Hic FREIE

9. Aug. A. C. 1

28. Nov. A. C. 1609

24. Sept. A. C. 1644

26. April. A. C. 1

â Potentissimo verò E

Joh. Georgio I. glori

A. C. 1629.

Post. A. C. 1631.

Duorum filiorum

A. C. 1658. d. 12. Fel

Ætatis annos 75. Menses

placide de

enarrati

OMNES atq;

Quicuncq; aliqua r

Huic nostræ me

& præfunt &

ut audire

Humilitate &

Qua potest, maxuma
invitat

M. ANDREAS Beyer / G. R. & Symmysta

ad D. Nicolai C.

Stanno BECKERIANO.

